

MONOFIZYK (1) *sb m*

I pl m(o)n(o)fizykami.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zwolennik monofizytyzmu, doktryny teologicznej Eutychesa archimandryty konstantynopolińskiego głoszącego, że Chrystus miał tylko jedną naturę: A tak z Monethelitami/ z Eutychetem y z Monophizykami w Chrystuśie Pánie włafność przyrodzenia ludzkiego zágubićie. WujJud 45.

Synonim: eutyhijanin.

AKtt